

Cztery tradycje duchowe Tybetu *Mipham Rinpocze*

Adepci tajemnej mantry z njingmapy stawiają na istotę tantry.
Wyznają najwyższy pogląd i radują stabilnością w działaniu.
Wielu osiąga spełnienie i poziom Widjadhary,
Często też zdobywają moc mantry, większą niż inni.

Adepci kagju, opiekunowie istot, stawiają na oddanie.
Wielu przekonuje się, że nie trzeba nic poza błogosławieństwem linii,
Liczni osiągnęli spełnienie dzięki wytrwałości w praktyce.
Przypominają njingmapów i trzymają z nimi.

Gelugowie stawiają na zdobywanie wiedzy.
Lubują się w medytacji analitycznej i debacie.
Zachwycają eleganckim, nienagannym postępowaniem,
Są cenieni, majątni i dużo się uczą.

Wzniośli sakjapowie stawiają na zbliżenie i spełnienie.
Wielu przyciąga błogosławieństwa mocą recytacji i wizualizacji.
Cenią swoje i celują w regularnej praktyce.
Porównywani z innymi, mają coś z każdej szkoły.

Ema! Wszystkie cztery tradycje Dharmy z Tybetu,
Choć powstały osobno, mają jedno prawdziwe źródło.
Praktykowana należycie, każda może przynieść
Przymioty uczoności oraz spełnienia.

Niczym dzieci jednego ojca i matki,
Budujcie zgodę, oddanie i czyste widzenie.
Skupieni na własnej tradycji, nie umniejszajcie innych.
Postępując w ten sposób, przysłużycie się również Naukom.

Mipham; trzydziestego dnia pierwszego miesiąca roku ognia i małpy (1896). Mangalam!

Mipham Rinpocze (1846-1912) był filarem „ekumenicznego” ruchu *rime* i jednym z najśłynniejszych uczonych buddyjskich swojej epoki.

Przekład na język polski: Adam Koziel